

Hồi 85

Mối Tình Đã Chết

Tần Quan Vũ không còn khóc nữa, chàng đang dồn bao nhiêu thương cảm vào cho người di nương đau khổ.

Tuy Lan Tâm Phi Tử không nói cặn lời, nhưng chàng biết rất rõ ràng mối tình ngang trái giữa bà và song thân của chàng.

Chàng buồn bã thở dài, nói với di nương mà cũng như nói với sự đau thương:

- Thôi, như thế là đã hết rồi.

Câu nói này của chàng tất nhiên là có nhiều nghĩa.

Bao nhiêu hy vọng tìm ra song thân, bây giờ quả thật là hết rồi.

Nhưng, hai tiếng hết rồi, có lẽ chàng dành nhiều cho Lan Tâm Phi Tử hơn, dành cho một phụ nhân mang nhiều đau khổ.

Mang trong lòng một tình yêu ngang trái, đến khi gặp được người yêu lần cuối, thì lại gặp nhau trong giờ phút lâm chung.

Món nợ ân tình đối với Lan Tâm Phi Tử, phụ thân chàng chỉ đành mang theo xuống ba tấc đất.

Thật lâu sau, như đã vơi bớt sầu thương, Lan Tâm Phi Tử ngẩng mặt lên hỏi Tần Quan Vũ:

- Chắc hiền điệt hãy còn thắc mắc về việc thành lập Liên minh, và việc những người giả mạo lệnh tôn chứ?

- Dạ phải, tiểu điệt rất lờ mờ...

- Đó là vấn đề lấy lợi mà dụ, lấy uy mà chế. Vì ba nữ nhân nguy hiểm đang lăm le thôn tính võ lâm, cho nên ta phải làm cho họ vừa bị phân tán, vừa bị ràng buộc. Và do đó, ta đã cố thắt chặt chuyện Liên minh và trao cho những người giả mạo lệnh tôn mỗi người một mảnh địa đồ, rồi bịa ra chuyện Cầm Hồn cốc.

Như chợt nhớ ra, Tần Quan Vũ hỏi:

- Di nương, phải chăng Giáng Lan Mỹ Nhân Nam Cung Nghi chính là người vợ thứ ba của Hạ Hầu viên chủ, tức Trần Phượng Nghi?

Lan Tâm Phi Tử lắc đầu:

- Không phải đâu, Giáng Lan Mỹ Nhân tức là kẻ đã xưng danh hiệu Tâm Lăng Thần Trì Thiên Tiên Nữ, người đã cùng hiền điệt trao đổi một chuông tại trước Tử Vong lâm hôm nọ.

- Nhưng người ấy vẫn là tiểu thiếp của Hạ Hầu viên chủ chứ?

- Đúng thế, và ả cũng là kẻ ban lệnh, kẻ có thực quyền duy nhất tại Hạ Hầu viên. Hạ Hầu viên chủ đích thật rất thương yêu Phượng Nghi, nhưng vì quá sợ Giáng Lan Mỹ Nhân nên phải ôm hận một đời.

Tần Quan Vũ lại hỏi:

- Và một người nữa trong số ba nữ nhân nguy hiểm mà di nương vừa nhắc tới, có phải là Ngọc Diện La Sát Trịnh Như Xan không?

Lan Tâm Phi Tử gật đầu:

- Cứ theo Vạn Tuyết Độc Tôn nói thì phụ thân của bà ta, tức là ngoại tổ của Mai Tương Phi lúc sinh tiền đã đào tạo ra ba tên dâm nữ ấy, cốt là để làm vây cánh thôn tính võ lâm. Cho nên, lúc nghe tin phụ thân của Vạn Tuyết Độc Tôn qua đời, bọn Tiều Phượng Hoàng, Trịnh Như Xan, và Nam Cung Nghi đã lăm le phản lại Quỷ Huyết, nhưng nhờ có Vạn Tuyết Độc Tôn cao tay ấn hơn nên mới không chế được bọn chúng. Và chính Vạn Tuyết Độc Tôn trước giờ lâm tử đã cho ta biết việc ấy, đồng thời bà ta còn sắp đặt mưu lược cho ta để trói buộc bọn chúng cho đến ngày nay.

Tần Quan Vũ thắc mắc:

- Nhưng tại sao di nương không cho Vũ nhi biết nội tình ấy sớm hơn?

Lan Tâm Phi Tử lắc đầu:

- Nếu ta làm như thế thì chẳng những là vô ích mà lại còn nhiều nguy hiểm nữa. Một, là có thể Vũ nhi sẽ vì căm hận Vạn Tuyết Độc Tôn mà có thành kiến với Tương Phi. Hai, là nếu sự việc bị bại lộ, tất sẽ làm hư cả kế hoạch của ta, vì ba tên dâm nữ ấy sẽ có thể liên kết với nhau để chống lại Quỷ Huyết và phá bỏ Liên minh, trong khi Vũ nhi chưa luyện thành võ công tuyệt thế. Cho nên, cả đến việc mấy lần phái người đem răn đến tấn công Vũ nhi, đó là vì ta có ý kích thích nội lực, làm cho hiền điệt sớm phát triển nội công, đồng thời, để cho ba tên dâm nữ ấy càng hoang mang trước tình thế.

Tần Quan Vũ hỏi:

- Thế còn việc cho người làm gian tế các nơi thì sao?

Lan Tâm Phi Tử mỉm cười:

- Sao Vũ nhi không nhìn thấy điều quan trọng đó? Có thể nói mọi thế lực lớn trong võ lâm hiện nay đều có người của Quỷ Huyết. Điều đó có tác dụng nắm vững tình thế bấy lâu nay, và sẽ là những lực lượng nòng cốt khi giải quyết trận chiến tối hậu.

- Nhưng những người của Quỷ Huyết đi trá hàng các nơi đó có bằng lòng chấp nhận mệnh lệnh của di nương hay không?

- Chẳng những chấp nhận mà họ lại còn đem hết nhiệt tâm ra để thực hiện kế hoạch này, vì họ thấy được sự chính nghĩa cần làm, tức là đối phó với bọn người tối nguy hiểm của võ lâm.

Tần Quan Vũ gục gật đầu, chàng hết sức tán phục sự sắp xếp của Lan Tâm Phi Tử.

Càng nhìn bà, chàng càng nhớ đến song thân. Tần Quan Vũ cất giọng buồn buồn:

- Vũ nhi không gặp lại được song thân, bây giờ chỉ còn cách là đến mộ phần để bái lạy mà thôi.

Lan Tâm Phi Tử gật đầu:

- Vũ nhi hãy cùng với Tương Phi đến đó đi.

Và bà quay vào trong bảo tỳ nữ gọi Mai Tương Phi đến.

Không đợi cho Mai Tương Phi thi lễ, Lan Tâm Phi Tử đã phất tay nói:

- Phi nhi, ta đã nói rõ mọi việc cho Vũ nhi tường tận rồi.

Vừa nói, Lan Tâm Phi Tử vừa đưa mắt về phía Tần Quan Vũ, ngầm bảo chàng rằng mọi việc ở đây không có nghĩa là nói lộ việc giả mạo Vạn Tuyệt Độc Tôn.

Tần Quan Vũ hội ý, khẽ gật đầu.

Lan Tâm Phi Tử bước lại gần, âu yếm đưa tay vuốt tóc Mai Tương Phi rồi nói tiếp:

- Bây giờ đã đến lúc cần phải diệt trừ bọn đại nghịch của võ lâm, chỉ hiềm vì Vũ nhi nội lực hãy còn chưa đầy đủ, cho nên cần phải tìm cho kỳ được quyển thứ ba và thứ tư của Huyền Kinh.

Mai Tương Phi hỏi lại:

- Nơi đó có chắc đi được không mầu thân?

- Chắc thì chưa chắc lắm, vì cả trăm năm nay, võ lâm luôn biến đổi dị thường; nhưng vì đại nghĩa, vì để thành toàn cho Vũ nhi, ta sẽ thân hành đưa hấn đến đấy. Chỉ có điều là con nên truyền lệnh bài cho Tiều Phụng Hoàng, bảo ả phải dời ngày Tử Vong Yến Hội lại cho đến sang Xuân. Có như thế thì Vũ nhi mới lấy và luyện kịp toàn bộ Huyền Kinh.

Ngưng một lát, Lan Tâm Phi Tử nói tiếp:

- Trong thời gian ta đưa Vũ nhi đi lấy và luyện xong hai quyển Huyền Kinh, con ở nhà phải cố bình tâm mà đối phó với mọi việc, và tất nhiên là sẽ có sự giúp đỡ của các vị cao thủ của bản huyết. Ta đã truyền lệnh cho họ rồi, con cứ việc yên tâm. Chậm lắm là trong vòng hai tháng, bọn ta sẽ về tới, và lúc ấy sẽ đúng kỳ để dự Tử Vong Yến Hội, giải quyết mọi ân oán trong dịp đầu Xuân.

Rồi quay sang Tần Quan Vũ, bà nói luôn:

- Bây giờ hai con hãy đến bái lễ mộ phần của song thân đi. Ngày mai ta sẽ cùng Vũ nhi khởi trình.

Tần Quan Vũ và Mai Tương Phi cúi đầu bái tạ rồi lui ra. Lan Tâm Phi Tử nhìn theo nở một nụ cười mãn nguyện.

- o O o -